

محمد نصیر سهام

از کشور دنمارک

به رفقای عزیز نهضت آینده افغانستان

محبت و حسن نظر جناب عصمت « نایب خیل » مسؤول فدراسیون دنمارک نهضت آینده افغانستان مایه تشویق من شد تا دید گاهم را در مورد نهضت، در چند سطر محدود به عرض برسانم .

جای مسرت است که در جمع سیاسیون افغان گروهی وجود دارد که با حوصله مندی و احساس رفیقانه حرفهایی را که به آدرس شان وجود داشته باشد میشنوند، از ناصوابش عاجل بر افروخته نمیشوند و اگر صوابی در آن وجود داشت در عملکرد هایشان مد نظر میگیرند .

متأسفانه در جامعه روشنفکری افغان مأمول طور نیست که هر گاه مساله از جانب یک گروه مطرح شود، دیگر بحث، تبصره و اظهار نظر بر آن از گناهان کبیره محسوب میشود . آنچه پیشکش شده است باید لبیک گفته شده مورد قبول واقع گردد؛ در غیر آن القاب جاسوس و خائن و وطنفروش و معامله گر و چه و چه نثار آدم میشود . و خوشبختانه در نهضت آینده این مرض نسبت به سایر گروهها کمتر است .

مساله دیگر یکه عزیزان گرد آمده در نهضت آینده را بر تر از دیگر گروههای سیاسی بوجود آمده در خارج از کشور میسازد، صراحت و صداقت گفتار شان است . اینان آنچه میخواهند برای وطن انجام دهند با صراحت تمام بیان میکنند و این نشانه ایست از خصوصیات انقلابی شان .

بنده بحیث یک سرباز مربوط به ح. د. خ. ا. (که اکنون از لحاظ تشکیلاتی وجود ندارد) که چند صباحی را در کنار سایر رزمندگان جهت تحقق آرمانهای انسانی آن حزب گام برداشته ام، کار و پیکار شما رفقا را بخاطر از سرگیری جنبش چپ نوین در افغانستان به دیده قدر مینگرم. کار و مبارزه شما برای اعمار جامعه فارغ از استثمار و ستم طبقاتی در افغانستان امریست شریفانه و با صراحت میتوان در تأیید این امر سخن گفت که « نهضت آینده از بدو پیدایش با ارائه تحلیلهای نقاد و پرداخت متفکرانه ریالستیک مسایل مربوط به جنبش چپ جهانی و راههای زدودن بحران موجود جنبش چپ دموکراتیک افغانی را مطمح نظر داشته است ».

این جهت تیوریک مساله است که مبارزه درین بخش در جای خود از اهمیت فوق العاده برخوردار است و اما اینکه چگونه ممکن است این تیوری را که ماهیت بزرگ انسانی دارد، در جامعه بد روز افغانستان که غرق در انواع گوناگون بدبختیها است، پیاده کنیم. من در صحبتی با آقای عبدالله نایبی رئیس نهضت آینده در دانمارک عرض حال کرده زمینه های عملی طرحهای مرامی نهضت را محدود خوانده بودم زیرا تا جایکه معلوم است نهضت آینده در نظر ندارد بزودی کار و پیکارش را در داخل افغانستان سازماندهی کند. این مساله در اسناد دومین پلنوم شورای مرکزی نهضت آینده نیز چنین تسجیل شده است: « الترناتیف چپ که بتواند وضع زندگی مردم را بهبود بخشد و به ریفورمهای بنیادی در جهت رفع انقطاب اجتماعی بپردازد، تا دیر زمانی مطرح نخواهد بود »

اگر چنین است پس سوالی به میان میاید که رفقای نهضت آینده که برای جنبش چپ نوین کار و فعالیت میکنند، در حال حاضر چه پیشکشی برای وطن و وطنداران دارند؟ رفقای نهضت نیک میدانند که وضع در داخل کشور شدیداً رقتبار است. در اسناد دومین پلنوم نهضت تحلیل خوبی از وضع در کشور ارائه شده است. در بخشی از این تحلیل میخوانیم: «تصویر شمه ای از وضع اجتماعی، وضع اسفناک کشور را ملموستر میسازد. وضع اجتماعی کشور را بدون مبالغه، میشود قرون وسطایی تعریف کرد. اوسط عمر چهل و دو سال تخمین گردیده است. روزانه هفتصد کودک کوچکتر از پنج سال از سوء تغذی و فقدان درمان جان میدهند ... به اساس گزارش برنامه

انکشافی ملل متحد سیستم معارف افغانستان، بدترین سیستم در جهان است ... در کابل بیش از پنجاه هزار زن بیوه مسؤولیت اعاشه خانواده را دارند ... «و هزاران مشکل دیگر ازین قبیل . بناً با در نظر داشت چنین وضع چگونه ممکن است بمردم گفت که شما با همین حال به زندگی ادامه دهید تا زمینه را ما مساعد ببینیم و بیاییم افغانستان و کار برای زندگی بهتر را برایتان آغاز کنیم .

از نظر بنده سوال سوال امروز وطن و مردم است . کدام راهها و وسایل باید مورد استفاده قرار گیرد تا حد اقل نفع بمردم برسد ؟

برداشت من از وضع داخل وطن اینست که نیاز فوری به دادرسی دارند .میتوان گفت کارد به استخوان مردم رسیده است بی نظمی ، بی قانونی ،بی باز خواستی، بیکاری، بی نانی ، بی آبی ،بی برقی ،بی سرپناهی و بی ..به اوج رسیده است . عقبمانده ترین فرهنگ روستاها بر شهرها حاکم است . روان جامعه بکلی دگرگون گشته و مردم از لحاظ فکری حد اقل پنجاه سال عقب رفته اند . ده در صد جوانانیکه در دانشگاهها درس میخوانند از سواد لازم برخوردار نیستند . اکثر محصلین با ارائه اسناد جعلی و به وسیله پول و واسطه به پوهنتونها راه یافته اند و هیچ مرجعی هم نیست که فکر مداوای این دردها را به سر داشته باشد . آنانیکه در راس ادارات دولتی هستند فقط به یک چیز میاندیشند ؛ چور و تاراج .

حالا رفقای نهضت آینده که عنقریب به حزب مردم افغانستان بدل میشود، با استفاده از اندیشه خلاق مارکسیزم چه برنامه تاکتیکی برای بهبود وضع کشور و تغییر وضع زندگی فلاکتبار مردم بلا رسیده و ستمکشیده افغان دارند ؟

نهضت آینده به داخل وطن نمیروند و آنانیرا هم که در داخل مبارزه میکنند به نحوی وابسته به ارتجاع میدانند . پس راه حل چیست ؟ تا چه وقت باید منتظر بود که مردم در آن سطحی از آگاهی برسند که منافع طبقاتی شانرا درک کنند و باور پیدا کنند که فقط اندیشه دوران ساز علمی است که مدافع راستین منافع آنان است ؛ آنهم مردمی که بنام این اندیشه چه بلای زمینی و آسمانی نبود که بر سر شان نیامد .

جای شک نیست که وارد آوردن تغییرات به سود مردم در افغانستان کاریست نهایت دشوار و نباید توقع معجزه را داشت اما انتظار و حوصله مندی ایکه رفقای نهضت از مردم میخواهند دشوار تر از آن به نظر میرسد که وارد آوردن تغییرات در کشور .

پایان

یادداشت مسؤل سایت:

به خاطر دریافت پاسخ به سوالات مطرح شده در این نامه دوستان گرامی میتوانند به شماره ۳۱ و ۳۲ نشریه آینده و سخنرانی رفیق نایی تحت عنوان (پراتیک سیاسی نهضت آینده افغانستان و افسانه « کنگره وحدت حزبیها ») مراجعه نمایند.

www.ayenda.org